

וחילה לעשויה מעשה חמה והשלימה לשועה בת. אן כנראה דין וכן מטביה גלון ברכבת העשוה בת. אן כנראה דילגון כוונתינו וככיו מלהרין פרכז האון שוחח כל בלה לאפוא בת והשלימה לשועה החמה. ובין שחדרקון את העצם וכו'. וכך בראן כל ענא ובין קלי שלשו לאפוא בת וחיבן בהלה: ייך לחם העשוה בת. אן כוונתנו מטה קדרין צה' ואר' פאנט נאלה. ובענין קלי שלשו לאפוא בת וחיבן בהלה: ייך לחם העשוה בת. אן כוונתנו מטה קדרין צה' ואר' פאנט נאלה.

אבל מינימ בָּן מַהְשֵׁמִים כְּלֹם מַזְבֵּחַ שֶׁעוֹד
שְׂעִיר הַזְּבֹרֶג שְׁנִי כְּבָן חַמְתָּה
מִקְרָעָן וְמוֹטָסִים וְעַזְבָּן כְּלֹם
לְגַוְגָּן וְהַלְגָן דָּרְבֻּיוֹת וְהַרְבִּיעָה
רוּבָּם אֲזָבָּת וְהַרְבִּישָׁת אֲגָעָת
וְכָל קְמָתָה דְּבָרָת וְלִפְנֵי מִזְבֵּחַ
וְכָל קְמָתָה דְּבָרָת וְלִפְנֵי מִזְבֵּחַ

ונבְּעֵבָה לְשׁוֹן בַּתְּחִילָה וּבוֹי, פַּקְדָּן מִלְגָד
וְעַמְּלָאָה, שֶׁסְּכָבָבָן מִלְגָדָן וְסְכָבָבָן
סְכָבָבָן כְּפָנָיו, מִן-מִלְגָדָן וְסְכָבָבָן
אֲבָבָן כְּפָנָיו, מִן-מִלְגָדָן וְסְכָבָבָן מִינְמָרָן.

ונמה מבליה מודה או כמו ארבעים ושלש ביצים בינווות
וחומש ביצה ורם משקל ששה ושמונים קלעים וען
שלישי סלע מקמה החטים שבמצרים. שום משקל
קילו וחמש מאות גרם ורומי קילו וחמש מאות גראם ורביעי
האריות הנטונות מהן נטה כל ממלכת פטשוו
ונמה מטה מה נטה נטה כל ממלכת פטשוו
הנמה מטה מה נטה נטה כל ממלכת פטשוו

ב) כל לשון אותו ומי שטח מטה בפנק צוין מועצה מה יתפרק מה פלגי הארץ
א) מלה שהיא מושג ערך כהן גורם למלעל ערך ציילוקס כוונת רצף ורכס טראם

23Df

ק"ק פראג, ובז'יל יש ג' רבייעית ומחייבת מוביעית של תורה לערך, ופורה לא דיקינן לחומרא.

דף קי"ט ע"ב אמר ר' יהודיה אמר שמוואל אין מפטירין אחר מצחה אפיקומן עיין בתוס' ד"ה אמר רב, דלהא לא איתקש מצחה לפסה. והתו בסמ"ן חע"ח פסק שאון לא יכול אפיקומן בשני מקומות. והדבר יפלא שהו הטענו כאן דלהא לא איתקש מצחה לפסה. והונגע"ל בזה, כי צורך טעם למה להא לא איתקש הא אין היקש למחצה. ונראה דר"ע דסובר למן דף ק"ב ע"ב לדסובר הזה למוטי ליליה אחרית, ולכוארה קשה ליל הזה דאיך אפשר לומר בלילה אחרית הא עיקר פסוק זה בפסחים מצרים נאמר, והלא יצאו ביום ט"ז; ואיך יאכלו הא אין הפסה ואכל בשני מקומות דפסקין כרי יהודיה. אמנם הא לא קשיא, דאכתי יאכַל לימייר דזמנן אכליחו שני לילות, ומ' שיאכל היום במצרים באמת לא יאכל לאחר, אבל מי שלא יאכל היום יאכל למחר בערך האכלו מזוז, ואט החיבור לאכול בלילה הזה דכתיב בערך האכלו מזוז, ואט יאכל הפסה למחר על כrhoך יאכלו על מזוזות ומרורים, ואיך יאכל מצחה בב' מקומות, אלא ודאי למצוות נאכלת בשני מקומות. וכל זה לר' עקיבא, אבל לראב"ע זהה אווי לגזירה שוה שנאכל עד חצאת עין סוף פסחים, ואיך לראב"ע מצחה איתקש לכל ملي לפסח, והתוס' בדף ק"ב ע"ב בר"ה אמר, פסקו כרא"ב, ולכן דברכות מסווק אם הלכה כרא"ב ע' או כראב"ע, ולכן פסק הטור לחומרא שאין מצחה נאכלת בשני מקומות.

דף ק"ב ע"א ואידך כתיב בהאי וכחיב בהאי וצרכיא. ולעיל דף כ"ח ע"ב ור' שמעון טמא ושיהה בדור וחוקה לא איצטראיך קרא דלא גרע מעורל ובן נכְר, ר' הוויה כתיב בהאי וכחיב בהאי. צצירק טעם לדבר למה לעיל לא אמר וצרכיא וכן אמר וצרכיא. גוראה דרשב"ס [ד"ה כתיב] מפרש הארכיכותא דטמא ושיהה בדורן לא ילפי מעורל ובן נכְר, משומ דואלי אלו עצברדי בשוני ויאכללו מצות בשני יש סברא שלא ייחייבו בראשון במצה, זאמ כתיב בערב תאכלו זהה מוקמין אמסחבר רהינו ערל ובן נכְר דליה לחזקנתא בשני, והנה התוס' כאן וגמ' לעיל בדף כ"ח [ע"ב] ב"ה כל ערל, כתבו בן נכְר זקיא לא מתחוקם אלא שהיה מומר בשעת שחיטה ועשה תשובה. ולפ"ז דמייר דעשה תשובה אם כן אית ליה תקנṭתא בשני, שהרי החזיד בראשון עשו את השני, ואם בן בטול הארכיכא, ושפיר

הזמן משלים קושי השעבור. והנה יש להזכיר שקושי השעבור במשמעותו הוא השלם ובmean האמיתית יעצמן, דהנמה סדר הפסק מצה וואח' מרור, כיון שמצה רומו לגאותה ומרור זומו לשעבור, היה להקרים מרור למצה שהוא השעבור קודם לגאותה, אבל באמת אדרבא המרור הוא הגאותה האמיתית, שע"י שמרור חיותם נשלם הזמן. וזה כוננות ר' ג' כל שלא אמר ג' דברם הלאו, והיינו לפרש טעםם, לא יצא ידי חובתו, דהיינו לא מיר שיצא קודם זמן וудין אלו חווין להשתעבר, אבל ע"י פירוש הטעמים ואו קשייא מה מרור אחר מצה, וצלי נайл, ואם כן בזמן יצאו ר' התייה גאותה.

וְהַרְאֵל הַחֲבִיכָא מֵצָה בְשֻׁעָתָה וּבְכָלְילָה זו צְרוֹכִין לְאַכְול כוֹית מֵצָה וְכֹן מְרוֹדָר וְלְשָׂחוֹת מִן אֶרְבָּע כּוֹסֹות רְבִיעִית שֶׁל תּוֹרָה, צְרָךְ אָנָי לְבָרֶר שֵׁעָרוֹ הַכִּזְבָּית וְשֵׁעָרוֹ הַרְבִּיעִית מִה שְׁעָלָה לְעֵדוֹת שְׁתַבְּרָר לִי בְמִפְתַּח שֶׁהָא שֶׁלָא כָּדָרִי הַשְׁעָעָע, כִּי בָמָה מְבוֹאָר בְשִׁיעָר סִימָן תְּפִיר שֵׁעָרוֹ כִּזְבָּית הַוָּא חַצִּי בִּצְחָה. וְאַמְנוּ לְפִי שְׁנַתְבָּרָר לִי עַפְּגִי מִרְדָּה שְׁהַכִּבְיצָות המִצְוֹת עַתָּה בְּכִימָנוּ, הַהָא הַכִּבְיצָה שְׁלִימה שְׁבָזְמָנָינוּ הַוָּא רַק חַצִּי בִּצְחָה כִּי שְׁעָרוֹת שְׁבָהָם שְׁיָעָרִי הַתּוֹרָה (ז). הַמִּומְופּוֹת הַזָּה כִּי שְׁעָרוֹת תְּלָה הַזָּה מִג בִּצְחָים וְחוֹמָשׁ, וְהַחְיוּט מִזְדָּה שֶׁהָא פִּינְט מִדָּה יִשְׁנָה שְׁמַצָּאתִי כָּאן בְּכָוָא לְפָרָאָג, וְאַנְיָי מִזְדָּה וּמִזְאָה שֶׁהָא פָּחוֹת מִפְּנִיט, וְשׂוֹבָע עֲשִׂיתִי כָּלִי הַמְּחוֹזִיק שְׁבָע אֲגָדָלִים חָתוֹת בִּי תְּשִׁיעָתָה בְּאוֹרֶךְ וּרוֹחָב וּרוֹם מְרוֹבָע שֶׁהָא שְׁעָרוֹ חָלָה הַמְּפֹרֶשׁ בְשִׁיעָר בְּיַד סִימָן שְׁכִיד, וְהָא עַל פִּי חַשְׁבּוֹן שֶׁל שְׁעָרוֹ מְקוֹה, וְהַכְּלִי זֶה מְחוֹזִיק מַעַט יוֹתֵר מִשְׁמָנוֹ זַיְדָלְךָ שֶׁהָא שְׁנִי פִּינְט, וְאַם כֵּן שְׁנִי שְׁיָעָרִי חָלה מִכְחִישִׁים זֶה אֶחָד זה, וְשְׁנִיהם הַלְּכָה לְמִשְׁהָ מִסְנִי, וְכֵן שְׁעָרוֹ מְקוֹה מִג בִּצְחָים וְחוֹמָשׁ הַזָּה הַלְּכָה לְמִשְׁהָ בְּזָמָנָינוּ, אוֹ הָרָא הַלְּכָה לְמִשְׁהָ מִסְנִי, וְעַל כְּרָחֵק שְׁנַתְבָּה לְמִשְׁהָ בְּזָמָנָינוּ, אוֹ שְׁוֹהָהָגָדָלִים נַתְגָּדָלִים וּוְהָמָה גַּדְוָלִים יְוָתֵר מְהַאֲגָדוָלִים שְׁהִיוּ בְּכִימִי הַתְּנָאִים, אוֹ שְׁהַכִּבְיצָם נַתְקָטָנוּ וְזֹהָם בְּזָמָנָינוּ קְטָנוֹתִים מִמָּה שְׁהִיוּ בְּכִימִי הַתְּנָאִים. וַיְדֻועַ שְׁהַדְוּרָה הַוּלָּכִים וּמִתְּמַעְטִים וְאֵי אָפָּר שְׁאַגְּדוֹלִים שְׁלָנוּ גַּדְוָל יְוָתֵר מְהַאֲגָדוֹלִים שְׁהִיוּ בְּכִימִי שְׁשָׁס. וַיְלַכֵּד כְּרָחֵק הַכִּבְיצָם בְּלִי בְּרָכָה, כִּי לֹא בָּאתִי מְזֹהֵר שְׁעָל פִּינְט קְמָח יִקְחֵח הַלְּחָה בְּלִי בְּרָכָה, וְלֹכֶן אָנָי שְׁיָהָה שְׁנִי קְמָח מְחוֹקִים וּמַעַט יְוָתֵר. וְכֵן שְׁנַתְבָּרָר שְׁהַכִּבְיצָם שְׁלָנוּ נַתְקָטָנוּ עַל מְחַצִּים, אַם כֵּן שְׁעָרוֹ זִית שֶׁהָא חַצִּי בִּצְחָה הַוָּא כְּבִיצָה שְׁלָנוּ (ז). וְכוֹה אַשְׁעָר בְּאַכְילָת מֵצָה וּמְרוֹר בְּכָל שְׁיָעָרִי הַתּוֹרָה. וְשֵׁעָרוֹ רְבִיעִית שֶׁל תּוֹרָה עַל פִּי מִזְדָּה זוּ הַוָּא יְוָתֵר מְרוֹבָע וְזַיְדָלְךָ שְׁלַזְגָּל הַיְשָׁן שְׁמַצָּאתִי פָּה

מכיא ורפהח. רק לכארהו הוא מיכא וראי לסתור כי אדרבה ובמצורין קוב"ה מירח לגרואל ע"כ גראה דרי לוי זונח לדאמרת שגלה הרבייה גלוות מצרים וארכיה זמן משליטים קושי השעבור, וא"כ מה שקיב"ה גאל ואנתנו קודם ח' שיטים מסיבת קושי השיעבוד ואבן גודלה שמואל צדורייה מה שאחננו הים בಗלות הזה ולך מציין בסוגנה בסיני אשר אהוי ופרש"י אהוי עם בגליות אחריהם ומשה רבינו אמר לדי לזרה בשעה,

ולחננו ייל דרומו לו הקב"ה אף שללא נשלם החן מ"מ סיבת לילות אחרים ישlimo רק שירויחו מאפורו ואח"כ יציאו ברכש גדור וכתכו הוה תורתו.

ההבטחה שאחר זמן הגלות יגאלנו והוא מורה שיגאל אותנו אשר אנחנו מחכים לבייאת הנוגן, ורק לא יצא יה' אם לא הוכיח על סדר זהה כי ע"י שיזכיר מדור בדור שמאמין בבייאת הנוגן רב"א (אהל זוד).

בן מצאתי בחשב'ץ ח'ג שכתב לענין שיעור המקווה שנתקנו השיעוריים, וכן מצאתי בט' המנהיג היל' פטח אותו ליה שהבחזים נתקנו (הגורי"ש נאותןזאהן זצ"ל).

תְּמִימָה יְמִינָה וְמִינָה תְּמִימָה יְמִינָה וְמִינָה

השנה באהבה

חלק שלishi
על כל תשע

ירלה-העל

מהדראַף

סודני דיניס מלחטנוכיס ווחמלונוכיס קראָלטיס זאָס גָּלוֹנוֹס, הַסְּפִּים וּקְגַּתִּים מַהֲרָה מֵלֵבָן זֶה
יְחִילָּמְלָאָנְטָס אַפְּטָה. זָהָב כְּסֻצָּה נְכָל צָהָל, צְעָזָל, אַלְעָזָר זֶה זָהָר זָהָרָה פָּלָעָקָלָש
מְחוֹזָבִי קִיקְפָּלָג.

נדפס בערך

פְּרָאָג

קצת מילת גוֹתָם פְּלָמָת עַתְּדָת מְפָרָת כְּמַקְדָּשׁ כְּגָדוֹל סְפָמִיר סְמָנוֹנָה וּסְמָכוֹנָה צָבָל הוּא וְלָבָן, שְׂדָעָה גָּוָהָה כְּקִוְיָה
פְּרָאָג זֶה גְּרוּפָן, סֶה יְלָכָה כְּבָנָה עַן וְלִיבָּן, עַס סְגָדָה פְּקִירָה וּסְטָרָה מְמָנָלָאָמָה נְמָגָלָה וּמְרָמָה כְּקִירָה וְלָבָל זְרָע
סְמָלוֹבָה; יְלָו סֶה תְּהִכָּה, טָמָן;

סְמִים חַלְבָּה וּדְרִינָם נְפִיךְ

וְעַתָּה יוֹצֵא לְאוֹרָה מְחַרְשָׁת

ירוּשָׁלָיִם

שְׁנַת חַמֵּשָׁת אֱלֹפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלוֹשִׁים

וְעַזְמָה מִלְּדָת וּמִרְחָב יְהוָה מֹותָר גָּלָגֶל כָּוֹיֵל פְּלִיךְ צָרִי
דָּבָר לְמַעֲנָכֶר עַיִן כָּוֹטְלִין וְקַיִם בָּלָגֶל הַמְּרוּמִים לְבָנָיו
מִלְּחָמָה וּמִחָּמָה עַבְלִין וּקְדָסֶה מִלְּחָמָה קַוְתִּי דָּסֶן לְדָעָת
מַגְנִיּוֹן לְעַזְמָה יְבָנָע מִלְּכָה חַדְלָה עַדְיַין כְּשָׁלָר טָעַם תְּחִלָּה
וְגַדְעָךְ לְפָנֶיךָ בְּצָהָר כָּל חַדְלָה וּמְדָרָךְ קַיִם כְּנָרוֹן וְמַיִם לְדוֹקָחָ
שְׂפִי, שְׂרָכָבָה עַלְתָּה קְטָרִים מְמֻכִּים וְנוּכָה דָּבָר מִלְּבָדָכָן
לְדָרָךְ לְפָנָו קַיִם נְגָדָל מִדָּת וְחַדְלָה הַלְּאָה וְחוּזָה
כָּרָם דָּלָמִיד מִמְּרָאִים סְתָלָמָל לְמַפְרִיעָה הַלְּמָה מְכָלָן וּלְהַבָּתָה
חַס נְגָעָלָה שְׂמָלָה קְרָבָה סְפָרִיטה וְעוֹרָה יְסָבֵחָ דָּמוֹת רָחִי,
לְפָנָה קַדְמָה מִשְׁעָן לְקָמָן סִיְּמָכִית סְעִירָה פְּסִיבָה
אֲכָל לְוַסְתָּה גָּמִיס וּוְתָהִין בֵּין סְנִין דְּוַתְּחִין עַג קְמָה צִין
סְנִין סְקָמָה גְּזָוָתִין חַיְדָתִין בֵּין גְּנִילָתִים גְּתָנוֹן מוֹנוֹלָטָם
וְכוּן, עַבְלִין וּמְסֻטוֹן חַיְדָתִת בְּצָהָרָה צְבָנוֹן שְׂבָעָה חַיְלָ
חַמְרָם מִמְּחָיָה וְלֹא מִמְּרָאִים טַעַן, שְׂרוֹתָחִין נְגָלָע כָּל הַשְׁמִסָּה
טָעַם חַלָּה וּנְכָמָר כָּל לְבָשִׂיסָה וּרְחִיָּה, סְמִינָה קַטִּין צְסִי
צְסִי' דָּבָר סְמִיקָה, טַיִלְמָה יְהִי מְזֻועָה צְלָה עַיִן מֵהַסְּנִכְבָּתִי
סְסִים עַל הַגְּלִוּן.

(שם) גלון עז' סיק ב' יטול מהכס וכוי ותויזע ער
מצין רפ' הסודות עין נאכ' ו'ז' ח' מ' צ' קלייט וס' קיל ועינן בל'ות חמ'ם ס' עג' ס' ז'
(שם) גלון עז' סס וקוצ'ה כו' כטול בסמויך נטס
קלאנ'יד עכל הפטוי ולט מלחקי בסמויך.
(שם) גלון עז' סס ותמל'ה לח כהמ'ר שמחך טענער
עליהס וכו' עכ'ל וע' לדלותה תחריר דלאה ידע מט
טנדרא לאן סייר זו חרטא דהמרין מל' זכר גנדרא לאן
טחיחיט עלו' ח'ן ח'ן טיך' ח'ן ג'ל כל נדי מרטה כלל.
(שבר) וויאו ז'א' בז' א' בז' א' בז' א' בז' א'

ומימיך עכ"ל עין זך, כ' מז' גנחות כע' בזקונס → סע' טנקיין, סע' מהחקה מיב' בז'ois

הנפלו נליכי על מם' פסחוי, ווללפי סנטנברל עלי' מירז'ה
הכיניות הטענו עתה בימיינו כמה כינויו של מילוט
זונענו הווע רוקח צ'ה' מאיז'יס קנטאך טערו הכהורה
המושפה ע'ז'ו' שיעול חל'הן מג' נלי'ס וטומט וכותית'
בד פאנ' פ' נט' מיד' יאנס' זמלה'ה'ן כלון נצחו'ן פירחן
בי' מדריך ומלה'ה'ן טהו'ן פחות מפ' נט' וטוב עצי'י'ן כלו'
הgeomזק סנטנ'ה גונורוליט פמות' ב' תקישות צה'ורך וחותם וווט'
ויזע טאנ' טהו'ן שיעול חלה'ם למפלוט בע' צ'יד סי' סנ'יך
ע' עפי' מסנון צל' שיעול מקו' וככל'ו' בס' מזוק מטלט'
בל' מנטנ'ה זונע'ה'ן זונע'ה'ן זונע'ה'ן זונע'ה'ן זונע'ה'ן

חלמות חלה ותרומות

(שכבר) נלון ציע סעיף ה' מיע וכוי' ה' געל הינו
 (ופlgת תמד ממ"ח עכ"ל עין מ"ס כס"ד כת"מ
 חלקה ה' צחצזס ס"י קכ"ה.
 שם) נלון ציע סעיף ה' מלט מ"ל וכוי' ונחכלת הקטן
 שעדרין לאו רחים קרי וכוי' עכ"ל עין מג"ה ח'ים
 ס"י חנוך ס"ק ז' ועין מ"ס מ"ז גרגון כי"א סס כספנו
 "מוועיש במספר גרכי וסוס ביזוכו.
 עירובין:

שם) נגנון באניגנות הרמיט רק מלך מלחה ולטראומס וכו' עכל' כעטליין צחקס טאטפיטש מלחה וכטבדה קולדס לוייטה ואולויה טולין קיליכס לאטפריס מלחה חילגדת לדען מה צדינין להתח נלען מלון גזע דיבא נלטמא וחלון לנו צוזע ז' קות נקינט נספנין כטפמא ועינן דעריס מלייפטס ובקייחס וויאקיס מיט' יונ נגנון בעצאיות כי'ב חיניכי דוחיד ס', רימ' חיך' ללק פאנטס) וויז' דרומה ממי'ס צק'ע לעיל ס', פכ'ין מעף' לעננן פעול חמור מיר כטאפריס קטלטס וכו' פפער חיאויל'ין מהפ' קולדס צאנצנו נלען וכו' חמס מת ציר אכעלס לדס שנחנכו נלען פטניות נפוך מיר כטמאפישו מברך געל קדאנטו וכו' עווייס ה' בענין מלחה מוהיז'ן נלען'ס' קאמטה רה שול'ז' ספיטה טני' ועינן געלין.

שכגנ) גלוין טיך סק' צוית לפי שוליו מדמיה וכוי' כוח
חלם ודלי' דצפת טניין טענוונות וכו', ויחיכת
טענוינ' גזר עיפוי עכילד עיין מא' נט' מ- חלק שני טס' ח' א' גלוין מג'ן ח' סק' ז'.
טם) גלוין טיך סק' פ' ויחס מורה וכו' כתוב מהל'ין
מלר'ין וכו' עט' עיספה סנקטטלה ולוין ניטל ממכה החקלה
עכילדן ליטול עירין ויטל מעט צוית בטהר בטיטה ק' נגד
חילון אלה וליאו יטה נחפה העיספה מן החקלה עכילד ולוין קרלה
על ט מסרטט' ח' טמונת' ח' ח' טמס' פט'יס' ד' מ' ריט
לפי' מעל ט קויל וכו', וקסה לרקט' ח' נפי' סוכון דהס
על ט קויל וגו' *

לכל מי אפיק' זוכה לאכזריו וצחנולני הי' לחוי לחתוצ' ציעו' כתם' וכלה' נס' חלה' מרת' למי' נ' עוז' מכענע' גראן' אצ'זק'ו'ן' מ' מה' דצ'צ'צ'י' צס'ד צצ'צ'ת' ח' מלך' ח' פ' ק'ק'ה' (שם) נלון ט' ס'ק' ט' ק'ז'ה' פָּצְעִין' י'ה' וכו' חנ' מעס' הפלט'צ'ר'ה' ע'ג'א'ט' אל' כו'ן' ש'ס' ב' ט'ס' צדר' מל' כ' מ' ט'ה'ן' צ'ט'ז'ו'ן' ד'נו'ל' מל'ב'ה' ח'ל' ל' ו'ז'ע'ץ' לה' ט'ע'ס' ו'ר'ו' ו'מ' נ'ג'ר' ש'ט' בע'ט' ט'ע'ס' צ'ט' אל' פ'ל'יס' מ'ן ס'כ'י מ'פ'ס' ט'ר'ו'מ' מ'ן ט'ע'ס' ו'נו'ח'ן' לו' ע'כ'ל' ו'ע'ין' צ'ה'למ'ג'ס' ס'ק' מ'ל' מ'ע' ק'ל' צ' ע'כ'ל' ה'ד' פ'ו' ר'כ'ט'ב' צ'ו'נ'א'ק'ס' ח'ל' ה'ל'ר' ו'נו' נ'ס' מ'ע'נ'ין' ח'ר'ו'מ' א'כ'ט'ב' מ'ד'ב'ר' ו'ו'ל'ט' ו'ה' ל'ו'ג' ק'ע'ו'ד'ה' ח'ו' נ'ס' ט'ו'ה' ח'ז'ק'ת' (שם) נלון ט' ז' ד'לו'ן' ש'יך' ב'ע'ו'ן' ג'ה'מ'ת' ו'מ'ה' ח'ל' ח'ו'ן' י'ה' ז'ס' ו'כ' מ'ה'ר'י'ן' נ'ח'ט'ו'ה' וכו' מ'ז'ח' ו'ל'

שׁוֹבֵךְ נָעַמְךְ תִּמְמָנָן נָעַמְךְ מִלְּאָמָן
סְפִיְנָגֶן טְבִילָה יְטַבְּנָה וְסְנָתָה פְּסָמִיטָה כְּלָמִיחָה סְפִיְנָה
מְגַלְלָה חֲרוּמוֹת סְנָכָה כְּבָדוֹכִיס וְחַנְכִי חַי וְגַלְלָה
לְגַרְיוֹסֶלֶת כְּפָמִיטָה פָּנָת פְּטַלְגָּלָה הַקְּפָרָה וְכָנָן הַעַדְלָה
סְפִנָּה פְּמָנָגֶן עַד פְּיוֹס בְּלָרָן יְשָׁרָה וְוִוִּיהָה צְמָנָרָה
וּסְפָרָן עַל הַפְּטוֹר דְּנָתָה כְּסָמִיעָה הַלְּגָעָה וְכָלָן צְסָעָה קְטִינָגָן
אַפְּלָמָמָה צְגָנוֹתָי לְפִיְמָה סִי סִזְעָנָי חַי סְנָכָה צָרָקָה
צָלָמָן וְצָלָד וְכָוִינָבָן כָּל חַמְדָה לְפִי זָמָן וְעַיְינָה צָסָמָה עַסְקָעָן
לְדָן עַמְּכָם כָּלָס פְּסָה חַחְתָּה כְּלָעָתָה כְּלָמְנָס וְהַמְּנוֹעָן, וְאַחֲמִינָה
לְדָקָל גְּדוֹלָה נָזָה סְלָאָה הַצָּפָנָה לְעוֹלָס סְנָתָה פְּסָמִיטָה חַסָּם
חַמְמָאָה צְנָתָה קָעָלָה עַד אָנָּה קְלָחָתָה עַוְמָד זָה וְסְמָלָה
מְנֻכָּה כְּמָלִיטָה דִּירָה מְלָל אַכְבָּי עַיְמָל סְיָום צְנָתָה הַחַקְעָעָט
חַכְמָה תְּחִלּוֹק סְמָסְפָּר הָהָה לְפָנָעָה צְנָבָה כְּלָמָלָה כְּמָה מְעַמְּסָה
מְמָנָה נְסָנָתָה קְתָעָעָט עַפְיָה מְכָבָן לְעַגְלָה דְּעַוְעָלָיָרִין
הַמְּמָלָקָה הַסְּפָעָה מְמִיטָה אַלְמָוֹת מְוֹסָבָה כְּלִילָה הַעֲלוֹס עַל
זְיוֹס הָהָה לְהָמָר פְּחוֹת וְלָמָר יוֹתֵר וְלָמָר כָּל צָבָן צְמִימָוֹת שְׂכוֹלָתִי
מְפָרָר וְכִי וְרַמָּה חַי וְכִי גַּן כָּלָט וְעַלְמָה מְבָרָךְ הַמְּבָרָךְ
הַלְּמָדָן מְלָדָן מְלָדָן סִי תְּהָוָה סִי תְּהָוָה כְּבָרָעָה וְחַמְמָלָה
תְּזִוְּזָר קָלָל הַפְּצָנָה הַזְּרִיכָה זָה לְפִי טְלִיחָה לְמָמוֹת
מְכַמָּה סְכִיטָה אַנְדָּפָסָה בְּצָעֵל לְחַתָּה טְמָנוֹ בְּחַצְבָּן כְּמִימָוֹת
טְמָנָה תְּחָרָה סְנָה אַנְדָּפָסָה בְּצָעֵל לְחַתָּה טְמָנוֹ בְּחַצְבָּן לְבִית דִין
כְּלָלָן צְנָתָה הַטְּמִיטָה וְלְדִעְתִּי טְרָבָס מְקִילָס צְמִימָוֹת
כְּסָטָס נְזָעָן וּרְבָטָן יְנוֹס וּרְבָטָס כָּלָן מְהָה עַזְנָן בְּקָדְלָתִי
קְלָדוֹתָה כְּוָנָסִים הַיְוָהִים וְצָלָמִים עַד תְּיָוָס הָהָה וְבְגִילָנִי
צְזָמָן דְּגַמְבָרִי אַזְמָה חַמְמָה מֶלֶךְ חַי סִי עַבְעַיְינָה.

(במ) גלון טען מטעין לד' טעם הרים בלא קות ונו דהמראין סליח עוטה שלחו עכ' עין מנין

כלל מי שחי זונגה לאכזרו וכחנידלו ה' ר' חי' לחייב שיעור
כחץ וכבליס חלה חמוץ למי נ' ע' וכו' מכענע בירחו
ובצקען זון מה זרכזתי בס' זט' ח' מ' מלך ה' ס' ק' פ' ח'.
(שם) גלון ט' ס' ק' פ' ז' ק' פ' צ' ק' פ' צ' ק' פ' צ' ק'
מעוספס הפטצ'ר'ה עוקם לת' כוון טס' צו' טעס'
צאר ער'ל' כ' מ' אנהון צפ'יו לנוול מליכנה וויל' לת'
יזע'צ' נטה טעס' ווים ומם בכ' סט' צע'ס' טעס' צט'ל'
הרט'ן צצ'יל' צ' לא' זוכ' נאל'יס חלה ממנה וכן נצ'ר' ס' ק'
כ' ר' ד' ז' צ'וט' צ'יכ'ל' לאט'ל'יט א夷'ס' ח'ל'ת'נו וכו' ע' א'
חונל' הפט'יס דוק' מיעס' ח'ל'ת'ה לת' שט'ענו לת' מדפי'
צ' ו' ול' מדר'ו דמ'ית ענ'ל'.

(שם) גלון ט' צ' א' וכ' מאלי'ן זח'צ'וא'ה וכו' מ' ז' ו' ל'
חולק' ע' ז' ד'הון סי'יך' ציטול' בלחמת ומלה ח'ל'
כט'כבר' פורמה ווח'ג' נמל'ת' לח'צ'יל' וכו' וויה' נ'ה מ'רו'ע'
צ'לה' ג'ל' נ'ה ד' ג' ע' ו' וכו' עכ'ל' פרעת' פ'צ'ים נ'
ה'ז' ד'ע'ת ה'ד'ים ומ'נו'ה' ל'ס' ר' לעיל' ס' צ'כ'ן ס' ק' פ'
ווע'ין מה צ'ל'צ'ט'י ס'ס' ד' ס'ס' נ'ג'ל'ון וויה' ס'מ'כ'ין ס'ט'ז'
מי'ו'ע' צ'לה' ג'ל'ע'ד' ק'ח'ינ'כ' ר'ל' מ'ס' פ'ע'ין ז'ו'ע' צ'לה'
ה'ל' ח'מ'ל' ק'וו'ע צ'לה' ה'א'ו'ה' ל'ד' מ' קו'ס' צ'יפ'ל'ן
ומומד'ת' ג'ו'ר' ד'ר'מ'ת' ח'ל'ר' וכ'ן ל'פ'ן' ח'ת' ק'וו'ע' ז'כ'ט'צ'ל'
ה'ל'ו'ע' ה'ל'צ'ו'ה' מ'ג' ק'ו' נ'ו'ה' טעס' ב'נ'ט'ל' נ'כ' ח'מו'ל'
ד'ב'ן' ג'ט'ע'מ'ו' ז'כ'ט'ס' מ'ה'ג' ר'ה'ט'ה' ק'ש'ס' ט'ג'ל' ז'כ'ט'מ'ר'ט'
מ'מ'נו' ח'לה' ח'ז'ל'ה'ז'ס'ו' ט'ג'ל'ל'מ'ל'ע' ל'ג'מ'י' ו'ל'ל'ה'פ'ונ'ט'
א' ס' ח'לה' מ'מ'ן' ו'ל'ג'ז' ע'ין' צ'ו' ו'ז'ק' .

בגדי ווֹת פ' יג נימן תקע'ב נפ'ק פה דריעדאן.
תנני כוונה כנבר טulos אטוס לוחוק מעוני וקורו
דריעו כי פה פרט פנזהן פטפורום צירעל סמו גודל
מעון ומגדול דויד מאריס טוי וועקר פלויס כי פא'ז
ע'ז' כבוד מוויה חל עזר פלאעקלס ריחב'ד דק'ק פראַפּ� וע'ז
הוֹזְבִּי גָּדֵב נְגַדּוֹן כי חנוך ממעלתו זכו' ולחניך
זהו הוציא למצעית מטה טיב לחומשו על פֶּרֶמְבִּיס ט'כ'
פ'ט מס' תרומות פ'ל' כי דתולמה זומן זוה חפי'
צ'חין ואטאלל חונס מון הותולס ביזון דזין כל נטראַל סס
פְּנִימָה נִזְבְּחוּ בְּחִזְקָה כוֹלֶס וְגַלְגָּלֶס דְּחַטְּגָּן עַלְוָן מְפֻנָּס
דְּקִימִיל כְּלִי' יַסְטְּהוֹת עַל פֶּרֶמְבִּיס דְּגַנְּבִּי תְּדוּמָה לְלִ
כְּבִ' פֶּלֶל פְּתָרוֹת כְּיַתְּנוֹת יַק נְזִי חַלָּה נְפִיכָּה בְּזַחֲנָס
הַלְּכִידְמָזְקָס בְּלִי תְּמִילָן דְּגַם דְּבַר דְּחַי'
לְמִיד תְּיוֹמָה זומן הוֹא דְּרוֹוִיְתָה חַלָּה דְּלִינְכָּן דְּכַחְיָב
כְּזַחְוֹסָס נְצִיחָה כוֹלֶס הַמְּלִיטָה וְלִיל צִיְּחָה מְקַלְתָּס וְנֵס
לְמִיד תְּרוֹמָה זומן הוֹא דְּרוֹבְּנָן תְּמִילָן סְס דְּגַעַל קְטַעַח
מְטָוס צְלָה נְתִיחָיְנוּ בְּחִזְקָה מְטַבָּע שְׂנִים טְבָבָס וְזַעַט
שְׁנִים טְלָקָן חַלָּב כְּיַחְבּוֹת לְהַלְלִיכָּה קְרוּמָס וְנְחַמָּס
יס' לְהַזְוּנָן נְכִינָה עַל קְטוּטָה זְהָה וְלְחַזְוָתָה סְרָב פְּגַהְזָן
הַמְּפָס וְזָמִיס צְנִילָס פ' יַתְּן מִן הַחַמִּיס וְזָמִלָּס וְזַיְיכָן
יְמִיס צְפִינָס וְצְנִיעִים וְזַנְדָל זְיוּרָס נְסָחָן מְעַלָּה מְעַלָּה
כְּנַקְעָתָה חַלְסָה

זק' חז' כ' מילוט עדין

תשובה ח' ח

בגדי יוסטין כ' ג' פיסן חקע'ב לפיק פלזג.

הטנו לנו סלען לזרך על חמץ חור לו מ-
לבוד האני יוציא סכט פומפנ' פוליר' ונקי מוי' מדריכו זרונו ג'ו' -

מכח קדרו קדרוי צהג וכ' ווהמה מה מחלת חמאת ירושה קדר ני' צה גת נכו טוו לבני קדריך דפ'ס והיו חיותם שלם מילוח פוך דיחיקת עלי'ן ואות קדשו מעלהו קדרות חוץ עדים עיכו מליחות במרן כ'ם ועי'ק ומה סיסים

בעה"י

ספר שיעוריו תורה

ענינו לברר שיעורי התורה
במשקל הגורמים, ובמדת הסנטימטר

הלכה למעשה

נערך בעה"י מאתי
אברהם חיים נאה
בלאamu"ר הగה"ח מורה מנחם מענדל זצ"ל

מחבר ספרי קצוות השלחן, שנות חיים,
פסקין הסידור, ועוד.

פעיה"ק ירושלים ת"ו
שנת תש"ז לפ"ק

ועתה יוצא לאור
במהדורה חדשה ובה סודרו
המילואים וההוספות מהמהדורה הקודמת על מקומם
ירושלים תשע"ח

מפתחים ממש³, ועל פי הגודל הזה עשו ביל, לשיעור חלה והוא מחייב פ"ז זידיל עסטרוייכער, וממים שהפילangan ביגאנטס אינו אלא יותר מאשר צידלאה נמצא נתקטנו הביצים בחצ' ערוף⁴, וחולק על התשובה מהabbo ערוף⁵, ובכתב עוד שם נמצא האצבועו הנ"ל פ"ז שיעורי השעורים לא נשתנו על פ"ז שיעורי השעורים לא פללו, ורק אך הביצים נתקטנו בחצ' ערוף⁶, והוא דבר נפלא ומהתמה ב

תורה בדברי החותם סופר פ"ז זוקפַּת בספר ליקוטי חבר בן חיים זהה לשונו, ולהרמב"ם בהלכות ספר ובטנומן גםם זה מזרנו עתה בכונן. וידיק בשענין בזמנינו הוא כרחב ד' [ז]⁷ שעוז שפהו החותם סופר עצמו אורח חיים נס פ"ז חורה ה"ט כתוב שמדרך האצבועות פעמן⁸, ולא נשתנה הדבר, וזהינו רוחב על ה"ז ונינה לפניו ז' שעוזות ברחנן א שפהו ברוחב הם שווים לגודל של בעל מהותם הוגדר. ולא לגודל של אדם בינו ורחב עוד שם זה לשונו, ואם אולי פ"ז והרמב"ם ואולי כל חכמי ספרו הטמאנלים יש וביציהם גדולים משלגון.

פ"ז זענו לומר כיוון שכולם כתבו שיעור לא חל שניין בביצים, אלא שחל הי לא קומדאל"ח, אבל באממת הרוי החותם טו יוצר משבעה זידליך עסטריך, ומה זה דההא⁹ כח שיעור חלה 3 זידליך זו זעפונו שם, וכך כתוב הש"ך יורה דעתה בס' פ"ז שיעור חלה 3 קווארט פולנייש ש פבגאך דקווארט הוא 2^{1/2} זידליך מעהרין 3 קווארט פולנייש נשיעור חלה של הש"ך זה טופן¹⁰ הרי שהתקטנו הביצים הייתה כבר אזות כ'.

שער ג

בו יבואר אם נתקטנו הביצים

← חדש הצל"ח, שנתקטנו הביצים ותשובה יכולתו התשובה מהאהבה ביצה שהוא ספק ברכיה אחרונת¹¹, ואם אכל חובה עליו להוסין ע"ז לאכול עד שייה באיצה עכ"ל.¹² [ועין למן בסימן ג' הערה 28 מה שתכפַּת קלי לשיעור חלה על השער רוחמים]. אבל הגדלים כמו שכותב רמ"א [ירוה דעת סימן שכ"ד סעיף א'] מדה שיש בה ז' אכבעות פחות ב' תשיעות אכבע מעוקבים הוא העומר שיעור חלה, וכלי זה החזיק אחר כך מים היוצאים מפ"ז ביצים, ושיעור חלה הוא כל מdad הכללי היו גדולים ולא בינוינו¹³ ואמר כן בפני רבו ונגענו לו בראש תחזיק הכללי מג' ביצים וחומש ועל כן עלה במקנא שהביצים נתקטנו ועמדו על חזין, וכותב נתקטנו הביצים כלל].

7 מדירות החותם סופר כמידת הצל"ח וקושת שלציזת מצה יקח ביצה שלימה, ומהל שחה בורך פסח מצה ומרור ב' והחתם סופר אורח חי"פ מהחמיר. [ועין למן סימן ג' הערה 10-3] ביאור דברי הצל"ח. וכן כתוב [סימן קכ"ז] כתוב שמדד גודל של אנט בינוינו שבזמןנו נגד רוחב ז' שעוזג בספר מעשה רב בהגחה שלציזת מצה יקחו נביצה, וכן כתוב בספר שער רחמים מהלכות ספר תורה ה"ט ומצאות רחמים מנהגי הגר"א זהה לשונו לא

ביאורים

1. רצונו לומר משום לדעת הרמב"ם ז'ל הכוונה הוא פחות קצת משליש ביצה מן שכתבנו لكمן בסימן ב' אות ד', ומספק אולי לא נתקטנו הביצים והוא בשליש ביצה שלנו.

2. רצונו לומר משום דעת החוספות שכוונת הוא כחצי ביצה כמו שכתבנו لكمן סימן ב' אות ד', ומספק גם כן אולי נתקטנו הביצים וככיפה שלנו היא רק כחצי ביצה

מכוונים ממש³, ועל פי הגדול הזה והתיימא על גдолי ארץ אשכנו הרוקח והרא"ש והטור והמרדי ו מהרי"ל ומהרי"ז ורי"ז וביתר על האחרונים שבזמןנו קרוב מאד הגאון תוספות יותם ג' ביצים אינו אלא יותר משבעה ג' זידליך נמצא נתקתו הביצים בחצי ערכם⁴, וחולק על התשובה מהאהבה הניל, וכותב עוד שם נמצא צזה⁵ דוקא ביצים ולא בשעריהם ולא בקמץ ובאדם, ועוד על פי שיעורי השעריהם לא נשתנו כלל, ורק אך הביצים נתקתו בחצי זית האמתי ואם כן להל שתה כורך ערכם. והוא דבר נפלא ומתחיה, פסח מצה ומרור ואוכל כאחד היה

ביאורים

סתירה בדברי החתום סופר

[...] וכך כתוב בספר ליקוטי חבר בן חיים [חלק ד' ד"ה ע"ב] בכללים מהחתם טופר ז"ל זהה לשונו, ולהרמב"ם בהלכות ספר תורה של אצעע עליה לרוחב ד' [ז"ן] שעורדים פינניים וגם זה מדרנו עתה בכון וודיקוך ומצאנו גם כן שהוא מכון שאצעע אדם פינוני בזמנינו הוא כרוחב ד' [ז"ן] שעורדים ברוחבו עכ"ל. אבל יש סתירה לזה ממה שכטב החתום סופר עצמו אורות חיים [טימן קפ"א] וזה לשונו ורמב"ם בפ"ט מהלכות ספר תורה ה"ט כתב שמדד האצעעות ברוחב ז' שעורות, ובאמת מדרתי כן "כמה פעמים" ולא נשתנה הדבר, דהינו רוחב אגודל של אדם בעל איברים אם ידקהנו בכך גלן הדף ונינח לפניו ז' שעורות ברוחבן או כי בארכן ישו בשיעוריהם עכ"ל, הרי זה שכטב ברוחב הם שווים לנודל של בעל איברים וגם אם ידקהנו בכך על הדף שאז מחרחב הגול. ולא לגודל של אדם בינוין.

4. וכותב עוד שם זה לשונו, ואם אולי יש לומר שבמקום חז"ל אפשר גם בנסיבות הדיר"ף והרמב"ם ואולי כל חכמי ספרדים היה להם מין תרגנוגלים אחרים דכמה מני תרגנוגלים יש וביציהם גורלים משלנן.

5. רצונו לומר כיון שכולם כתבו שיעור חלה במ"ג ביצים וחומש, מוכח שעד ימיהם לא חל שניוי ביצים, אלא שחל השני בין זמן התוספות يوم טוב ואליה רבה לזמן הצל"ח, אבל באמת הרי החתום סופר עצמו כתוב דמים שהפיל מ"ג ביצים היה יותר משבעה זידליך אסטרטיך, ומה זה הוכיח שנתקתו הביצים בסימן צ"ז שהחתם סופר מזכירים שם, וכן כתוב שיעור חלה 3 זידליך והביאו החותם בסימן צ"ז שעתה ס"ק ב' [...] שיעור חלה 3 קווארט פולניש שהם 3 זידליך, ובט"ז אורח חיים [טימן פרט"ג] מבואר דקווארט הוא 2/1 וידליך מעהרישע [שהם גם אסטרטיך ישע של החתום סופר], והוא 3 קווארט פולניש [שיעור חלה של הש"ך והמהר"י] 2/1 וידליך אסטרטיך ישע של החתום סופר, הרי שהתקנות הביצים הייתה כבר בתקופת המהרי"ז, ודברנו מזה באורך בסימן צ"ז אות כ'.

בד שהוא שלישי
ברכה אחרונה,
לו להוסיף עוד
יצה עכ"ל.² [ועין
ז 28 מה שתכננו
, רחמים]. אבל

ו בספר תשובה
סימן שנ"ד] כתוב
היה ואין למדוד
שהגוזלן שבHAM
ים ולא בינוין],
ונגענו לו בראשו
זוד בוגוד בינוין
יצים וחומש ולא
ידת הצל"ח וקושיתו

מצה ומרור
צופר אורח חיים
דד גודל של אדם
רוחב ז' שעורות
UMB"ם בפרק ט'
ה ה"ט ומצאים

משלייש ביצה כמו
ביצים והו כשליש
זיא רך בחצי ביצה.

הבליה נתקטן, והביצים לא נתקן
וליהפ' מזה ממש. כתוב בסידור
בפ"ז הנחתת הסודה [יד ח]
שעוזר רביעית אכבעים על אצ'
פ"ג דציריך לומר שהיו גודלים
קהלים משלנו כי עין בעין נרא
פ"ג פגיא אפלו לשיעור בכיצה⁷,

באות ה纯洁ה מכיל אוכל הנاقل בכיב
ונראה דהא דין בית ה纯洁ה
שכתבו חז"ל לשיעור בית הכל
אזרך או שתרחחב כל כך עד שכ
שהיא, שרוחבה כב' אכבעות וארכה
זה שיעור בית ה纯洁ה, והיינו שם
על אורך ביצה קצר, אלא שבשתו
פעם אחת, וזה אפלו בית ה纯洁ה
מלא הפה, כי כן יצר בורא העולם
זה. מדברי רשי"י [סוכה כו] דאיתא י
פרש רשי"י ותוועם מלא פיו ושותה,
הכיצה אוכל הנاقل ב纯洁ה אחת
אשר יאכל עכ"ל, הרי דמלא פיו ז
[נ"ר כו] ד"ה תרתי, לשיעור בית ה纯洁ה
וגם בזמנינו יכול להכנס לפיו שיע
ונשקין מלא לוגמיו ממש הוא יותר כ
כל חלל הפה יותר מאוכליין]. ובספר
[נ"ר נ] מיי ביצה טורמתא מעיל
קרيري עד דמתזוטרא כי היכי דבלע
לי לモטר הא בית ה纯洁ה מחזיק
קליפה, והכא עלי למילע בקליפ
הרי אנו רואים בחוש כסצולין כי
מתיקתנה ונשארת כמו שהיא, אל
ככיצה בחרנותה מפני שאין בית ה纯洁
מאדר עד שרוחבה כחלל בית הכליה
כך שלא תהא מתעלכת במיעים ויזע
7. וציריך לומר דהרביע"ז חשב או
ככיצה ביןונית גודלה יותר.

ביצים פירוש שמקבצים הקמח בין
וממעכבים חללו יכול לעשות ממנו מ"ג
ביצים וחומש, והוא קמח מכל
שמחזיק פ"ז ביצים מים, וכל הגאנט
אשר נשכו אחר הרוקח בהפלת מים
של מ"ג ביצים וחומש, נשtabש
הספרים על ידי מעתקים מסיטים זה
הכוונה, ובסוף התשובה מסיטים זה
לשונו, והרי מה שרצו לנו לבאר ומ"ג
שדעתו רחבה מדעתינו יפתח פתח
כפתחו של אלום ורופא אומן יקרה
ושכר הרבה יטול עכ"ל, מבואר שעשו
לא נתישבה דעתו ז"ל בפירושו, והנה
הkowski דהביבים הם גושיים והמים
הם נימוסיים והקמח ממוצע בינהם
אין לה מובן כלל, וכבר עמדו על זה
תלמידיו בספר אמרי אש סימן ל"ג
ובספר ש"ת בנין ציון החדשות
ובספר מנוח ברוך סימן ע"ז, ובספר
דרך הוראה, ואי אפשר לומר שכלי
לשיעור חלה מחזיק מים של פ"ז

ביצים. 7

נורל בית ה纯洁ה
ג) ובתשבות בית אפרים
קונטרס התשובות [סימן ט"ז] כתוב
להקשות אדם נימה דהביבים נתקטנו
על החזין, הא אין בית ה纯洁ה שלנו
מחזיק בשני ביצים שלנו, ובגמרה [יומא
פ.] מפורש לשיעור בית ה纯洁ה בכיצת
תרנגולת, ובספר דרך הוראה בפרט
המודות [אות ו'] כתוב דציריך ביצה אחת
שלאינו אין בית ה纯洁ה מחזיק, لكن
מווכיח מזה דבני אדם נתקטנו ובית
מ"ג ביצים קmach, אם נעשה מהקmach

שיעור

שער ג

תורה

קייט

(15)

הבליעה נתקתן, והቢיצים לא נתקתו^ו, דבריו הביצה שלנו גדולה יותר מערכו הגדלים שלנו, ממש היפך דברי הצלח, וכדבריו כתוב גם בספר חוט השני סימן צ"ז זה לשונו, וצורך עיון שיעור וביעית אכבעיים על אכבעיים כ"ז. צריך לומר שהיו גודליהם יותר לפי עניות דעתך מה שאמרו רוז'ל גודלים שלנו כי עין בעין נראה שהוא שאין דרביעית של תורה הוא אכבעיים כ"ז והוא אמרו שהוא ביצה ומהצתה והרי מגע אפילו לשיעור ביצה^ז, ולפי

ביאורים

בבית הבליעה מכיל אוכל הנاقل בבליעה אחת, ונראה דאן בית הבליעה שלנו מוחזק בכיצה שלנו אינה קושיה כלל דמה שכטבו חז"ל בשיעור בית הבליעה בכיצה אין הכוונה ששיטה בית הבליעה רחב גזרן או שתרחב כל כך עד שמחזיק כוגול ביצה בתמונה הארץ ורוחבה כמוות שהיא, רוחבה כב' אכבעות וארכא כשלש, אלא שכרצה בשטחה הכללי ולא בתמונה והו שיעור בית הבליעה, והינו שמאכל שרוחבו כרוחב בית הבליעה, ובאורכו הוא יתר על אורך ביצה קצר. אלא שבשתחו הכללי גודלו בכיצה, הוא נבעל בבית הבליעה בפעם אחת, וזה אפילו בית הבליעה שלנו מוחזק. ונראה שהוא השיעור מה שמחזיק מלא הפה, כי כן יוצר בורא העולם ערך בית הבליעה ערך מה שמחזיק הפה, ולמדנו מה מדברי רשיי [סוכה כו]. דאיתא שם אלא אמר אבי כדטעים בר ביר ועיל לכלה, פריש רשיי וטורם מלא פיו ושותה, ובפרק כ"ז שם ברשיי ד"ה ואבי כתוב דהינו בכיצה שכרצה אוכל הנاقل בבליעה אחת הוא דאמרין בפרק בתרא דיומא [פרק פ] מכל האוכל אשר יכול עכ"ל, הרי דמלא פיו הוא נاقل בבליעה אחת, וכן מפורש בתוספות שם [פרק כו]. ד"ה חרתי, בשיעור בית הבליעה בכיצה כי שזה מלא פיו דהינו בכיצה עכ"ל, גם בזמנינו יכול להכנסי לפיו שיעור בכיצה, ואחרי הלעיסה יכול לבלו בבת אחת. ומჭקן מלא לוגמיו מש הוא יותר מרכיבית מבואר בגמריא יומא פ. והינו לפי שמחפשטין בכל חלל הפה יותר מאוכלן]. ובספר דרכי הוראה חלק ב' פרק נ"ז מביא גמרא דנודים [פרק נ]: מיי ביצה טורמיטה מעיל לה אלף זימני במיא חמימי ואלפא זימני במיא קוריי עד דמתזוטרא כי היכי דבלע יתה, פריש רשיי דבלע אותה שלמה, והקשה למה לי למזרט הלא בית הבליעה מחזק בכיצה, ומוכיח דבית הבליעה מחזק בכיצה בלבד קליפה, והכא בעי למיבלו בקליפה, ולא מסתבר שהוא בולען אותה עם הקליפה, הרי אנו רואים בחוש כצולין בכיצה אפילו אם חוכה מצטמק מארך הקליפה אינה מתקנת ונשארת כמו שהיא, אלא פשוט כמו שתบทי דאן בית הבליעה מחזק בכיצה בתמונה מפני שאין בית הבליעה רחב כרוחב בכיצה, והטורמיטה היתה מצטמקת מארך עד שרוחבה כחל בית הבליעה, ועיקר הצימוק היה נצורך כדי להקשota מתוך כך שלא תהא מחייבת במעים ויזאת כמותה שהיא עין שם.

7. וצורך לומר דהרביעי חשב את הגודלים הבינוניים שלנו קטנים יותר, או שחשב בכיצה ביןונית גודלה יותר.

קבצים הקמה. ביד
לעשות ממנה מ"ג
הוא כמה מכל
מים, וכל הגאנונים
רווקח בהפלת מים
וחומש, נשتبשו
תתיקים שלא הבינו
מושבה מסיים זה
שרצינו לבארומי
עתינו יפתח פתח
ורופא אומן יקרה
כ"ל, מבואר שעוד
ז"ל בפירושו, והנה
הם גושים והמים
והמוחץ ביניים,
וכבר עמדו על זה
זרי אש סימן ל"ג,
ין ציון החדשות,
סימן ע"ג, ובספר
אפשר לומר שכלי
זיך מים של פ"ז

נות בית אפרים
[סימן ט"ז] כתוב
א דהביבים נתקנו
בית הבליעה שלנו
שלנו, ובגמריא יומא
בית הבליעה בכיצה
דרכי הוראה בפרט
בלייה מחזק, לנו
אדם נתקנו ובית

עפ"ז על חצין], אלא שהביצה של תורנה משקלה 59-55 גרם, ומן המים 56-57 גרם, כמו שכתבו הגאנונים והרמב"ם ז"ל כמו שהוכחנו למן במאמר א' בארכחה. והרביעית [ביצה מהנה] יהיה בשיעור הביצים של מהנה והצל"ח כערך ב' ביצים.

טלהת המשנה ברורה בשיעור רביעית. יפה, כיון בספר משנה ברורה טעם רע"א בביאור הלכה ד"ה של העשויה, מה לשונו דנהה בסוגיא המשמע, דר' פ מוכחה בשיעור מלא לאגמוני משני הצדדים הוא יותר מהרביעית, ואי סלקא דעתך בשיעור הרביעית במנינו הוא כפלים דהינו ג' ביצים שלנו אם כן מלא לוגמיו הוא עשרה מג' ביצים, וזה כבר בחנותינו ובמסת' בכמה אנשים בינוים המלא להעמא שליהם משני הצדדים ועליה לכל העוטר רק עד שני ביצים בינוים בקהלפתן, הרי דביצים שלנו לא נתקתו כל כך רק איזה שיעור קטן לפחות עכ"ד. והנה לפי מדידתו הוי הרביעית ערך ב' ביצים דמדינתו, והינו עריך 82 גרם, וזה אמרת וישיבת הרביעית של הגאנונים ז"ל והוא 84 גרם [עמ' סימן ג' העירה 13], ומהמשנה ברורה שיטים שם להחמיר בדאוריתא בשיעור

בדישוער חלק 7.2 לוג יש בו קרוקט לכ"ט רביעיות, ובהלכות פסח [כל קכ"ח] כתוב דכמו שהביצים נתקתו לנו האנשים נתקתונו, - ובגמרא מנהות [ז"ג]: דאין קומץ פחות מב' זיתים, וכפ"ק פסק הרמב"ם בהלכות מעשה הקרבנות [פי"ג הי"ד], וב' זיתים הם כביצה לסברת התוספות, ואם הביצים נתקתונו עד חצין וקומץ צריך להחזיק ב' ביצים דין, הרי זה נגד 'המציאות' דאפשרו ביצה אחת אין הקומץ מחזקין וכבר הוכחנו בשער א' אותן ב' שבין אדם לא נתקתונו, ואם כן מוכחה שגם הביצים לא נתקתונו.

נידל הביצים [ח] ועיירון של דברים שהביצים לא נתקתונו, אלא שאין הביצים שווה בכל המקומות. וכמו ביצי מצרים וسورיה שהן קטנות מאד, ולכן כתוב הרשב"ץ [חלק ג' סימן לג' – ל"ה] שלא למדוד ביצים והובא דבריו בשווות בית אפרים הנזכר באות ג', וכן שכותב החתום ספר [הובא דבריו בהעודה] 4 שאולי היו התרנגולים שבמקום חז"ל יותר גדולות, והנה הביצים במקומות של הצל"ח היו קטנות קצת, ובאמת היה נהוג למדוד בביבחים אלו, עד שתעתור הוא ז"ל על זה. ול{return} סימן א' אותן כ' הוכחנו שהביצה של מהרי"ז משקלה מן המים ערך 41 גרם, והיא קטנה קצת אבל לאichi ביצה כחוון הצל"ח [לפי שהאנודל שמדד בו היה גדול קצת ולכך יצא לו שהביצים

יעיננו ראות דגם ביצה אחת היא nondד טפי לפי מראה עינינו עכ"ל, והביאו החתום סופר הנ"ל וכתב שאין לו מובן. **ט**

משקל הביצים לאדרת אליהו [קונטרס ד] ובשפה אדרת אליהו [אנדר לימון א' העירה 39] משקל ביצה 3200 שעורים ועובד בעבדא בבייטה וברבתא דשקלא כתרעין אלף שעורי. ומזה מוכיח לנו נתקתו הביצים, עוד כתוב דמייא דנפקו כנגדה לא הו שקליא אלא כאלוותק שעורי, והדבר פלא דלפי המשקל שלנו [האנדר לימון בסימן ב' סעיף י"ב] וכן לפי משקל ספר דבר נאה [האנדר בסימן א' סעיף ז'] היה משקל המים כערך משקל הביצה, גם מה שכתב ביצה גדולה שקלה 2000 גרעיני שעורה זהה ערך 31 דרham, [זהדרותם הוא 64 גרעיני שעורה] ולא ראיינו ביצה גדולה כזאת, ואולי שקל ביצה בר אווזא שדעתו שם ביצה בינונית היא לא של תרגולות וכבדרי הבית דוד הנדר בסיון א' העירה 39]. ובחיי אדם הלכות פסח [כל קנ"ח סעיף ט"ז] כתוב בשיעור חלק ג' קווארט ויש אומרים ה' ויש אומרים ו', נראה שהמחמירים חששו להתקנות הביצים, ובהלכות ברכות הנהנין [כל ק' סעיף י"ב] כתוב שמעתי בשם הגודלים שהנהיגו בשיעור רביעית היה חמישית מן קווארט ווילנד, והיינו לחשבון המחרמים בשיעור חלק ג' קווארט,

הצל"ח מפני הסתיירות שבדבר
למדידת הצל"ח היו רבייעית ג' ביצים,
לפי הוכחה מגמרא דיוםא הנ"ל
מחזיק לכל היוטר שני ביצים, ואילו
ידע שכיוון בשיעורו לשיעור הרמב"ם
ג' בודאי שלא היה חושש עוד
להחמיר כלל. - ובסימן א' סעיף ז'
הбанנו עדותו של הרב דבר נאה מלפני
מ', שנה שקל ביצים בטבריא והיתה
אתחת 16 דראם [51.2 גראם] ואחת ח"י
דרהם [57.6 גראם] ואחת כ"ב דראם [70.4
גרם], וכיון שהקטנה הייתה 16 דראם
הגדולה כ"ב דראם, הוא הבינוונית 19
דרהם, דברנוואר במשנה [כלים פרק י"ז]
הגדולה כמבואר במשנה [כלים פרק י"ז]
ומ"ז והביצה שוקלת 1 דראם יותר מן
המים שכונגה מפני כובד הקליפה
כמו שתכתבנו בסימן ב' סעיף י"ב], נמצוא
18 דראמה. הרוי שהיה לפני למציאות
משמש הביצה הבינוונית של תורה לפי
דברי הרמב"ם ז"ל, ולגאונים שמשקל
ביביצה $\frac{1}{2}$ 17 דראם, הוא גם כן קרוב
מאוד למציאות, ונתברר דהביבצים לא
נתקנוו, אלא שמשתנים מקום
למקומות. והגאונים ז"ל הם ששיעורו
ביביצה של תורה ועליהו קא סמכין
בין להקל בין להחמיר.

עמו על חצין], אלא שהბיצה של
גורה משקלת 59-60 גרם, ומון המים
56-57 גרים, כמו שכתו הганונים
הרבב"ס ז"ל כמו שהוכחנו لكمן
בשיטות א' בארכואה. והרביעית [ביצה
[מ恰ח] יהיה בשיעור הביצים של
מהרי"ז והצל"ח כערך ב' ביצים. ג
הרביעית המשנה ברורה בשיעור רביעית
ויפה כיוון בספר משנה ברורה
פמן רע"א בביאור הלכה ד"ה של
הביבועית, זהה לשונו דינה בסוגיא
היום דף פ מוכחה לשיעור מלא
לוגמיו משני הצדדים הוא יותר
הביבועית, ואי סלקא דעתך לשיעור
הביבועית בזמןינו הוא כפלים דהינו ג'
בזמנים שלנו אם כן מלא לוגמיו הוא
יותר מג' ביצים, וזה כבר בוחנתי
וניסיתי בכמה אנשים ביןונים המלא
לוגמא שלם משני הצדדים ועלה לכל
היותר רק עד שני ביצים ביןונים
בקליpton, הרי דבריהם שלנו לא
נתקנו כל כך רק איזה שיעור קטן
לבד עכ"ד. והנה לפי מדידתו הוי
הרביעית ערך ב' ביצים דמדינתנו,
זהינו ערך 82 גרם, זהה אמרת ויציב
הרביעית של הганונים ז"ל הוא 84 גרם
[עלין סימן ג' הערת 13], והמשנה ברורה
בסטים שם להחמיר בדאוריתא בשיעור

בָּו קְרֹבֶת
פָּסָח [כל]
תִּקְרַטְנוּ עַל
אֲנָחָות הָהֵן
יִתְּהַלֵּם, וְכֵן
וְהַקְרֻבָּנוּת
סִמְמָם כְּבִיאַת
הַבִּיצִים
הַחֲזִיקָה
'מְצִיאוֹת
אֶצְמַחְזִיקָה'
ז' ב' שְׁבִינָה
אוֹכֶחֶת שָׁגֵב

(18)

Henkin, Yosef. Elijah.

תל אביב, ירושלים

לחתבי

הגאון רבי יוסף אליהו הענקין זצ"ל

כרך ראשון

א-ע"ז

א) פירוש איברא (תרפ"ח)

ב) עדות לישראל - מדרור ההלכה (תש"ב)

צ"ט-ק"ג

ג) לב איברא (תש"ז)

קנ"א-רל"ז

ד"ל"ז-ר"מ

ד) מאמריהם שונים

מאת הגאון רשבבה"ג זkan החוראה,
egendoli הדור ופוסקיינו ועמדו העזרקה והחסד

**מן ר' יוסף אליהו
בר אליעזר קלונימוס הענקין זעללה"ה**

הריאשונים כבר סטו ותמו ונעה י"ל שנית בחזאה חידשה מרווחת
ומושלמת למלא רצון רבים המשתווקים לדבר כי זו הלכה.

מהדורה זו ייצאת לאור עם הגהות המחבר זצ"ל מגליונות ספריו מכ"ק
נעתק ונסודר ע"י הרב אברהם יצחק בן הרוב יוסף אליעזר צוראוועל
חבר הכלול בית מדריש גבוח ליקוואוד

הוצאת

עוזרת תורה

נוא ואדק

תשמ"א לפ"ק

ויסיר הטבעות. אחר שנintel
לא יפסיק בין נטילה לברכו
שלו, או להאכיל לחבירו, א
ושאין ראיין לשתיית כל-
(מב) מים אחרים.
שלשה שאכלו כאו
אחד נברך שאכלו משלו,
בשים עשרה או יותר יאמרו
ברוך אלקינו שאכלנו כו'.
ולכפ"ח יברך בכו"ר ותו
אכילתו עדין יכול לענות
ואוכל.

(מנ) ברכות הנחנין.

הודאה והסמכה

דבר שיש לו הנאה ממנו צו
איפלו על כל שהוא. לא ח
רביעית (מציאות עד רביעיו
אכילה ושתייה, שתה, והן ה
עץ, בורא פרי הארץ, בו
המוחזיא מברך על לחם גמו
שבולות-שולע, ושפון, בורא
שבולות-שולע, ושפון, בורא
בטעודה גמורה אלא לטעם
חו"ז מים, והමולא בפירו
ביותר על כ"א מברך בום"מ
סעודתו עליהם מברך המוציא
בכל אופן. איפלו. בקביעות
מתיקיימים משנה לשנה מבו
על יין ענבים מברך בופה"ג
נגמרו, וחומץ יין, מברך שה
עד שנראיין כמשקה עבה מ
פרי הארץ יצא, ועל כל נקי, לבן.

אם יש לפני הרבה
המנין ובו"מ גופייהה לפיס
ורמנוגנים. ואם אוכל דבריו
קודם לכל הברכות, בורא

1) שני

על זה, והתעלולים משלנו המשלים לשעתנו בדרכנו עוד ידם נתואה להוליך
בדרכ הרים הזה. והגעה השעה שנאמר למשיחיתים לצרנו אתם ולא לנו, ובמקומם
דעת צרייך הבדלה, ואוכיר בזה פירוש הג' שבועות בעניינים הנוגעים לנו: שלא
יקחו חלק בתהיפות, شيئاו בבוד מלכויות שאחבי' כבושים תה"י. וכ"ש
שלא יקללו ולא ילחמו גלי בגדן, בחרמות ובוקוטים, ולא יכריזו על כל דבר
קטן וגדול שגאלתנו כבר באה. ודוק ותשכח שלו נזהרנו בכ"ג, היינו נצולים
מרבית הצרות שאפפנו עד כה, והmphידות אותנו להבא גם במקומות שמצונו
מנוחה עד כה, הא' עד מתי קץ הפלאות?

לט) בחדר שאלול מן ב' דרכ' ואילך, תוקען בכ"י בחול בשחרית אחר
התפללה עד ערחה ולא עד הכלל. ואמרם מומור לדoor ה' אוורי בבוקר
ובערב עד שעמ"ג, ומיום א' שקדמה ר' מהחילין לומר סליחות, ואמ חל ר' ה'
בו או ג' מהחילין מיום א' שבוע התקודם.

← (מ) דין חלה. בשלוש עיסה מחמשת מיני דגן שם חטין, שעורים כסומני
שבולות-שולע, ושפין, צרייך להפריש חלה כשמערב הקמח במים, וקודם
שкроוא שם חלה, מביך אקב"ו להפריש הלה, ולידין בחו"ל אין שיעור למלה
شمפריש אבל העיסה שמדריש ממנה אינה חייבת אלאCSI קשיש בה שיעור מ"ג
בצים וחומש ביצה, להרמב"ט בה' בכורים פ"ו הט"ז-הוא תק"כ דראם, (נמצא
שכל ביצה היא י"ב, שהן ד' לאט בקרוב) ולפי"ז חייב בחלה רק על חמישה פונט
(ורבע), וצ"ע שהחמורים כתבו שלשה פונט, ונראה שמשלה עד חמישה יפריש
בלא ברכה, (ולפי השבון זה רביעית שהוא י"ז דינרין וחצי (כל דינר הוא דראם
בhalb' עירובין פ"א כתוב שהרביעית הוא י"ז דינרין וחצי (כל דינר הוא דראם
וחצי), נמצא שרביית הוא קרוב לתשעה לאט, כי יש חילוק בין כמה לוי).
אם לא היה כשעור בשעת לישה ונctrף אה"כ בסל אחר האפה עם של עיסות
אחרות וביחד יש כשייעור צרייך להפריש הלה, אם לא בירך בשעת לישת כשהיא
כשעיר, מביך לאחר האפה, איפלו גשאר רק מקצת, פת נכרי פטור מחלוקת, ואם
קונה פת מעבריין יפריש הקונה, בלי ברכה, בשבת ויו"ט אסור להפריש חלה
כשנילושה מעיו"ט. אלא אוכל ומשאיר מעט ומפריש לאחר שווי"ט (בחול).

(טא) נטילת ידיים. על פת שմברclin עלייו המוציא ובהמ"ז צרייך נטילת ידיים
מקודם שאוכל, צרייך ליטול מכליהם שלם, ע"י אדם, והמים יהו לכתהלה
שתי רביעית, ויטול פעמיים. רביעית בכל פעם, אם אחר שופך על ידיו יכול
להגיע ב' הידיים יחד ובכל שפיכה יתן רביעית על שתייהן, ואם שופך בעצמו
יעשה כן על כל יד ויד, אם דוחק למיים יטול רביעית בשפיכה אחת וולו.
שיעור הנטילה לכתהלה עד הפרק שבין הcup ובין קבנה הזרוע, ובשעת הדחק
די עד הפרקים המתחברים האצבעות עם הcup. יסיר כל דבר החוץ בשעת הנטילה,
כל דבר לכול ממשי, אם אין מkapid עליו ברובו, ואם מkapid איפלו במיוטה,

1) שיעור חלה

(20)

ספר אהלי ישורון

חלק ב'

כולל דיני ומנהגי
מזוזה, חלה, צדקה ומעשר בספרים

OHOLEI YESHURUN

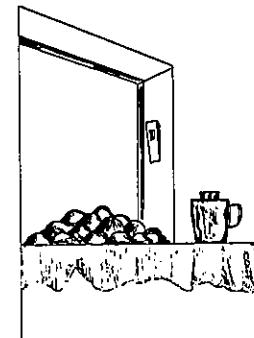
VOLUME II

A compilation of Jewish Laws
and Traditions dealing with
Mezuzah, Challah, Tzedakah
and *Maaser Kesafim*
with the inclusion of laws arising
from modern life situations

By

RABBI AARON FELDER

Author of
Yesodei Smochos, Moadei Yeshurun
Oholei Yeshurun Vol. I

New York, New York
5742 / 1982

SECTION 1: The Conditions Pertinent to the Requirement of Challah

1. *Challah* is a portion of a dough which one is obligated to separate when the conditions discussed below are met.¹
2. A dough made from one of the five following grains requires the taking of *Challah*:²
 - (a) wheat
 - (b) barley
 - (c) oats
 - (d) rye
 - (e) spelt
3. (a) A dough made with one³ of the five grains in combination with rice, requires the separation of *Challah* if the taste of the dough is derived from the grain.⁴ (Refer to paragraph 2).
(b) If the dough is made from one of the five grains in combination with a grain other than rice, *Challah* is taken only when most of the dough is made from one of the five grains provided this grain has the minimum amount.⁵ (Refer to paragraph 2).
4. (a) The minimum amount of flour needed to require the taking of *Challah* with the recitation of a blessing is five pounds.⁶ This refers to the amount of flour in the original recipe not the weight of the resulting bread or cake.⁷
(b) If the amount of flour is between three and five pounds, *Challah* is taken without a blessing.⁸
(c) The minimum amount may consist of flour from only one of the five grains or a mixture of any thereof.⁹
5. One should not make a dough¹⁰ that does not contain at least one of the following liquids:¹¹
 - (a) water¹²
 - (b) olive oil¹³
 - (c) bee honey

תורה. תמייה

ראשית עיריותיכם. אמר ר' אמי, עיטה של מעשר שני לדברי חכמים חייבת בחלה, רכתיב עיריותיכם — משלכם מ"ד [פסחים ל"ח א'].

ראשית עיריותיכם. עיריותיכם ולא עיטה עובדי כוכבים ולא עיטה הקדש מה) [מנחות ס"ז א'].

ראשית עיריותיכם. עיריותיכם — לרבות של שותפות מ"ט) [חולין קל"ה ב'].

ראשית עיריותיכם. מכיוון שהוא נונת את המים וזה היא ראשית עיריותיכם מ"ט) [ירושלמי

חלה פ"ג ה"א].

האיפה מ"ג ביצים וחומש ביצה, והלו ג' נקרא רובע מפני שהוא רובע הקב כמכואר, והוא שאמרו בגמרא מכאן אמרו ז' ובעיניהם קמח ועוזר חיב בחלה שהוא שיעור עיטה מרובה. וכשבאו ישראל לירושלים הושיבו על המדרות שתות, ונמצא ר' לוגין — ה', ולוג' — חמשה ביצים, שכלה נעשה חמשה, וביצה וחומש ביצה נעשו ביצה אחת, ונמצא העומר שהי באדבר שבעה לוגים וביצה וחומש ביצה נעשו בירושלים ששה לוגין, ושוב כשבאו לצפורי והוסיף שותה על המדרות של ירושלים נעשו הששה לוגין — חמשה, והינו חמשת ובעיניהם קמח, ולבן קייל (חלה פ"ב מ"ז) חמשת רביעים קמח, דהינו ה' לוגין, שהלו ג' נקרא רובע כמש"כ לעיל, חיבים בחלה.

לובספְר פחד יצחק ערך תלה כתב, שישור זה עולה חמשה פונטיין של י"ב אונצין, יעוייש. והנה אחרי כי כנודע ערך פונט של י"ב אונצין מחזק פ"ד זלאטנייקן במשקל מדינת רוסיא, וידוע כי פונט המשחרי במדינתינו רוסיא מחזק צ"ז זלאטנייקן, יצא מזה, כי ישור בז' חלה בפונט המשחרי במדינות רוסיא מחזק ארבע פונטן עם י"ב לאטיים, דוק' ותשכח, ולפי ערך זה בירת המדינות, ולא ראיית בכל ספרי הפוסקים באור שיעור חלה בזמנים, והעולם נהוגין כי פונטיין, וא"ע למה —

ודע שבחשוב הרא"ש כלל ב' כתוב שאל להרשב"א מנין לו דעשירות האיפה מקחה חיב בחלה, ואימא עשרית האיפה חטים כמו העומר של המן שהיה קודם טחינה, ע"ש ובחשוב הרשב"א סי' שפ"ח וסי' תמא"ד מה שכח בזה. והסובין מצטרפין לשיעור חלה, דבאותן כזה, ר' ל' וה נראה דמתעט זה קייל במס' חלה פ"ב מ"ז דגם שאמרו בזה עוד טעם מפני שדרכו של עני לאכול פתו בסובין, י"ל דעתקו של דבר נסמן על מדה העומר, כמכואר.

והנה איתא בגמ' כאן, מכאן אמרו ר' ל' מזחגביבה מ"ז ר' ל' עיטה השותfine, והרבotta בזה דלא נימא דהו כי כמו עיטה שאין בכלל אחת כשיעור שפטוריין, וה"ג יוציאר בעיטה אחת של שותfine ויש בה ר' קשיעור חלה, קמ"ל דמשום למצות חלה היא חובת העיטה ולא חובת גברא, כמו דקייל האוכל טבלים חייב מיתה, אין נ"מ בין של יחיד בין של שוטfine, ועיין בסוגיא כאן.

מו) ר' ל' משנותער הקמה במים, ודרשו ראשית עיריותיכם בעוד שהעיטה עדין בראשית פעולתה,

ח' א' ט' ג' ג' א' א'

א' ג' ג' ג' ג' ג'